

ВЪСТНИКЪ

ДОБРУДЖА

ЕДИНЪ БРОЙ
10 ст.

ЕДИНЪ

ИЗЛИЗА ПОНЕДЕЛНИКЪ, СРЪДА И ПЕТЪКЪ

Абонаментъ за България: 7 лв. шестъ мѣсечно; за странство: 14 лв. — Обявления: 15 ст. за кв. см. — Всичко що се отнася до в-ка се адресува: До дирекцията на в-къ „Добруджа“ — Бабадагъ. Рекламини назадъ не се връщатъ.

Българитѣ въ Добруджа. — Министритѣ Пешевъ, Бакаловъ и Динчевъ въ Добруджа. — Ромънски жестокости надъ руски емигранти. — Рускитѣ войски въ бѣгство.

Ант. Борламовъ.

БЪЛГАРИТЪ ВЪ ДОБРУДЖА

Ромънитѣ все още се мачатъ да откажатъ българския характеръ на Добруджа. Тѣ забравятъ обаче, че тѣхни обществени дѣйци, публицисти и книжовници признаваха открито чуждото, стопанското и културното прѣвзходство на българския елементъ въ тая земя.

Ромънскиятъ географъ Григоръ Данеску въ своя „Географски, статистически и исторически рѣчникъ за Тулчански окръгъ“, издаденъ прѣзъ 1896 г. и награденъ отъ ромънското министерство на народното просвѣщение и отъ ромънското географско дружество, като говори за етнографията на Добруджа, на стр. 521 казва:

„Българитѣ сѣ дошли по-рано отъ ромънитѣ. Въ VII и VIII вѣкъ тѣ се заселили отъ дѣния брѣгъ на Дунава чакъ до Черно-Море. Тѣ съставляваха до наши дни голѣмото мнозинство населението на полуострова. (Добруджа е единъ полуостровъ). Тѣ се занимаватъ съ земледѣлие, което е единъ отъ главнитѣ източници за тѣхното забогатяване. Тѣхното земледѣлие е систематично и може да бѣде сравнено съ оноа на германцитѣ, които сѣ единственитѣ имъ съперници въ тая областъ. При това трѣбва да се добави и скотовѣдството имъ, въ въ което тѣ работатъ по особенъ начинъ.

„Българитѣ гледатъ съ криво око на ромънитѣ. Тѣ още мечтаятъ да гледатъ Добруджа присъединена къмъ тѣхното отечество България“.

„Спрѣмо ромънскитѣ власти сѣ малко некорорни, о мѣрцитѣ, взети своевременно погрѣшиха на съюза, што искаха да сключатъ съ другитѣ народности отивъ ромънитѣ и ги накараха да бѣдатъ по-ни и послушни“.

Юристъ Г. Н. Георгиу — Бърла въ политическата сѣ студия „Dobrogea“, издаденъ прѣзъ 1898 год., признава стопанското, културно и общественото надмощие на българитѣ въ тая страна. На стр. 29 той пише:

„Верната частъ на Добруджа бѣ подъ влиянието българското население. Българитѣ се считаха въ своя държава и бѣха започнали да разполагатъ съ всичко и да се мислятъ за господари на полонieto. Така, набирателнитѣ списъци, общинствѣ и окръжни съветѣ сѣ съставяха отъ българи. Чиновницитѣ всички бѣха българи. Българскитѣ училища бѣха по-сѣщаващи отъ многобройни ученици и дори отъ дѣца а ромъни. Иредентски български комитети рабѣха открито за пославичването на Добруджа. Бѣха се наложили на другитѣ елементи и господстваха надъ тѣхъ. Причината на това господство и успѣха имъ да се издигнатъ надъ другитѣ народности бѣ, тая че отначало, когато Добруджа бѣ анексана къмъ Русия, ромънитѣ не ѣ отдаваха нищо значение, нѣщо повече дори: нѣкои отъ нѣтъ политически мѣже бѣха дали идеята „се откажемъ отъ нея, но неже нѣмала каква стойностъ за насъ“.

За българитѣ обаче, Добруджа бѣ и земя на национална жизненостъ и творчество.

Прѣзъ днитѣ алархията и сътрѣсенята, които прѣживява туката империя въ края на осемнадесетия и началото на миналия вѣкъ, българското

население отъ Дунавската равнина бива прилудено да дѣри спасение въ Балкана. Еничери, кърджалии и даалии пльнатъ, пожарятъ и опустошаватъ години наредъ села и градове. Въ Добруджа покрай пакоститѣ на тия се прибавятъ и набѣгитѣ на татаритѣ кобалии и ногаи, които отъ време на време прѣминаватъ отъ Бесарабия за грабежъ. Руско-Турската война отъ 1768—1774, 1784—1792, 1806—1812 и 1828—1829 г. довършватъ тѣхното опустошително дѣло. Въ 1809 г. главнокомандующиятъ на рускитѣ войски князь Багратионъ отправя до българското население въ Добруджа прокламация, въ която го съветва да стои мирно по домоветѣ си, като му обѣщава, че нищо отъ имотитѣ му не ще бѣде закачено. Само слѣдъ нѣколко дни, обаче, казачитѣ на генералъ Платовъ кръстосватъ на дълъгъ и на ширъ Добруджа, ограбватъ и опожаряватъ това население, а рускитѣ висши офицери изпращатъ вѣнчия му добитѣкъ като военна плячка въ имѣнията си въ Русия; генералъ Булатовъ залавя 1200 българи при Исакия и 1500 при Бабадагъ, обявява ги за пльвници и ги изпраща заедно съ добитѣкъ имъ въ Бесарабия; интендантъ генералъ Марковъ пльвава и изпраща въ Галацъ други 3000 българи, а останалитѣ пропъжда на югъ, конфискува имотитѣ имъ и натоварва гърка Камели да прибере отъ полето всички земледѣлски произведения.

Руско-турската война отъ 1828—1829 г. още по-силно опустошава и обезлюдява Добруджа. Селата се прѣвръщатъ въ развалини и пепелища. Цвѣтушитѣ градове западатъ. Плодороднитѣ поля се покриватъ съ бурени. Отъ тогава датира и оная странна известностъ на Добруджа, че тя е безлюдна и безплодна пустиня.

Българското население, прокудено отъ нашествията, напуска роднитѣ си огнища, търси прибѣжище въ Източния балканъ и дори отвѣдъ него — въ Тракия, но то не забравя своята бащиния. Балкантъ нази неговитѣ завѣти въ легенди и пѣсни, въ които се разказва и се пѣе за „равна Добруджа“. Вѣрни на тия завѣти, прокуденитѣ български челяди се завръщатъ слѣдъ войнитѣ къмъ родния край. Тѣ не сж нито прѣселци, нито проходящи гости, тръгнаха да дирятъ частие въ чужбина, както твърдятъ нѣкои ромънски и наши етнографи, а сж плътъ отъ плъта и кръвь отъ кръвта на старото добруджанско население. Два вѣка наредъ опустошението на турци, татари и руси ги тласкатъ на югъ, и тѣ пакъ, слѣдъ всеко опустошение, се връщатъ назадъ съ нови сили и новъ устремъ да градятъ и да прѣсъздаватъ разрушеното и унищоженото.

Слѣдъ войната отъ 1828—1829 год. се повтаря сжщата история. Произведено отъ по-прѣжнитѣ войни българско население ядва въ роднята на своитѣ бащи и дѣди и заселва съ компактни маси всички плодородни земи между Дунавъ и Черно-море. Съ пословичното си трудолюбие и безпрѣдѣлната си прѣдприемчивостъ само въ нѣколко години то заличава слѣдитѣ на войната. Неговата рѣка прѣвръща развалинитѣ въ богати села, буренясалитѣ цѣлини и — въ кабародни поля. По обширнитѣ пасища на ново започватъ да пасатъ хиляди главни едъръ и дребенъ добитѣкъ, западналитѣ градове възкрѣсватъ нарастватъ, разхубавѣватъ въ работаватъ. Въ тѣхъ закъпява интензивенъ търговски и промишленъ животъ, поддържанъ отъ български търговци и еснафи. Заедно съ това върви и културенъ подеъмъ на страната. Въ села и градове се отварятъ български училища и читалища, съграждатъ се български църкви, създаватъ се тър-

говски и еснафски сдружения. Българската просвѣта поддържа и развива духовната жизненостъ на цѣла Добруджа, а българскитѣ земледѣлски, промишленъ и търговски трудъ създава най-дѣннитѣ ѣ богатства и я прѣобразява въ нова Хаанаанска земя.

Роднитѣ чада на Добруджа, българитѣ, сѣ творцитѣ на сегашното и благосъстояние.

Министритѣ въ Добруджа.

ВЪ БАБАДАГЪ.

Слѣдъ прѣвѣтствието на г. Кмета, г-нъ Драгомиръ Пачевъ поздравя гоститѣ, а три ученички, съ хубаво дѣтско прѣвѣствие, поднесоха роскошни букети на гоститѣ, слѣдъ което кмета на гр. Тулча г-нъ П. Стоевъ, прѣдседателтъ на църк.-учил. настоятелство въ сжщия градъ и прѣдседателката на женското благотворително дружество „Надежда“ госпожа Петя Павлова поднесоха прѣвѣстията на тулчанци.

На всички прѣвѣствия отговори министритѣ на просвѣтата г. Пешевъ. Съ хубава улыкателна рѣчъ той благодари за ласкавия приемъ на бабадагското гражданство.

— Благодаря, каза г-нъ Пешевъ отъ името на другаритѣ си и отъ името на министерския съветъ за блѣскавия приемъ, и за честта, която се прави въ нашето лице на българската държава.

„Ние идемъ отъ центра на България, и ви носимъ на васъ, добруджанци, поздравя на свободна България, поздравитѣ на българския народъ — вашитѣ братя, които единодушно изказватъ желанието за присъединението ви къмъ тѣхъ, за обединението на българската нация въ едно тѣло — въ цѣлокупна, свободна и независима България.“

„По пътя отъ Кюстенджа до тукъ, ние видѣхме силата на българина, ние останахме очудени отъ оноа, което виждаме. А видѣхме ние дѣца — ученици, които отлично вече пишатъ българския — матерния си езикъ, декламираатъ и пѣятъ народни пѣсни и стихове; видѣхме старици, които ни говорятъ за силата на българския духъ. Ние констатирахме радоститѣ на населението въ Добруджа отъ донесената му свобода отъ нашитѣ и съюзническо войнство.“

„И нека въ тия радости не забравяме героитѣ; нека не забравяме, че радоститѣ си дължимъ на героитѣ отъ 3-а армия, които беззаветно — отъ най-първия чинъ до най-последния, служиха съ беззаветна прѣданностъ на отечеството, и които съ крѣвитѣ и коститѣ си, очертаха новитѣ ни граници, границитѣ на свободна и обединена България: отъ Тулча до Омръдъ и отъ Дунава до Бѣло море.“

На падналитѣ млечници на обединението, на героитѣ за свободата, на живитѣ борци, стоящи бодро на Дунава, да пазятъ свободитѣ си, наши и съюзнически, нека отдаваме нашата признателностъ и почитъ. Нека прославяме българската армия!“

Г-нъ министритѣ завърши рѣчъта си съ възгласъ: „Да живѣе българската армия!“ който възгласъ бѣ подетъ съ мощно и ентузиазирано „ура“, а музиката засвири „Шуми Марица“.

Слѣдъ рѣчъта на г. Пешева, на министритѣ бидоха прѣдставени около 50 души озъ околнитѣ селски общини кметове отъ околията, съ които г-да министритѣ размѣниха по нѣколко думи.

БАНКЕТА.

Въ 2 часа слѣдъ обѣдъ бѣ даденъ банкетъ въ клуба на офицерското тѣло въ града им. На банкетъ, сервиранъ при оглично мѣно, съ 50 куверта, врѣменно командующиятъ армията, г. генералъ майоръ Киселовъ наши поздравя за вѣрховния командъ на армията Негово Величество Царя, която каздравяца бѣ посрѣщана съ възторжено „ура“.

Г-нъ Генералтъ благодари отъ името на 3-а армия за гривитѣ на прѣвѣтствието къмъ армията, за единението, което се демонстрира отъ една частъ отъ министритѣ съ посѣщението имъ тукъ между армия и народъ.

— Банкетъ на другаритѣ си министри, каза генерала, че всички чиновове отъ армията сж рѣшили, да не

Военни новини.

6 юлий. Английски фронт. Дъждът докара сравнително спойовете на тоя фронт. Привечеръ огъньтъ се поуспали. Пръвъ нощта розунаватели схватки.

6 юлий. Френски фронт. На сѣверъ отъ Ена часта отъ няколко вюртембургски полкове, слѣдъ ржакопашенъ бой, отвѣхоа френски пѣхници изъ окопитѣ имъ.

6 юлий. Руски фронт. Между Сборовъ и Бжежани артилерийскитѣ огънь бѣше вчера силенъ; пръвъ нощта поотслабна и рано тая заранъ пазъ се засили. Скъпо прѣ Звизитѣ, Броди и Сморзонъ огнената дѣйностъ бѣ доста енергична.

6 юлий. Ромънскитѣ, дълго подготвени атаки срѣщу държанитѣ отъ насъ височини южно отъ долната Казишу, бѣха прѣдприети. Нашиятъ унищожителенъ огънь разпрѣсна неприятеля.

Цариградъ, 6 юлий. Въ Галиция войскитѣ ни се покриха съ слава при отблъскването рускитѣ атаки. Взехме 202 пѣхника, една минохвръгачна батарея и три картечници. Загубитѣ на неприятеля сѣ огромни. Само срѣщу байонетитѣ ни паднаха 500 руси. Нашиятъ загуби сѣ незначителни.

На персийската граница, сѣвероизточно отъ Сюлеймане, обрънахме въ бѣгъ петъ руски кавалерийски полка. Пръвехме града Сердешъ.

Парижъ. Американски батальонъ. В. „Танъ“ отъ 5 юлий съобщава, че една дружина американски войници сѣ изпратени вече на фронта.

Цариградъ, 6 юлий. Въ Галиция войскитѣ ни се покриха съ слава при отблъскването рускитѣ атаки. Взехме 202 пѣхника, една минохвръгачна батарея и три картечници. Загубитѣ на неприятеля сѣ огромни. Само срѣщу байонетитѣ ни паднаха 500 руси. Нашиятъ загуби сѣ незначителни.

На персийската граница, сѣвероизточно отъ Сюлеймане, обрънахме въ бѣгъ петъ руски кавалерийски полка. Пръвехме града Сердешъ.

Парижъ. Американски батальонъ. В. „Танъ“ отъ 5 юлий съобщава, че една дружина америк. войници сѣ изпратени вече на фронта.

Унищожени аероплани. На единъ амстердамски вѣстникъ се съобщава отъ Лондонъ, че съглашенieto изгубило пръвъ мѣсець юний 110 аероплана.

Лондонъ. Адмиралтейството съобщава, че пръвъ послѣдната седмица сѣ потопени 15 парахода. Надминаващи и 5 по долу отъ 1600 тона, 16 безусловно торпиларни и 11 рибарски кораби потопени.

Въоръжение на гръцката флота. Парижъ, 8.VII Гръцкото правителство възнамѣрявало да въоръжи всички параходи. Прѣди да се завърне въ Парижъ, Монардъ ще отиде въ Салеръ, за да може да увѣдоми французкото правителство по положението.

Нови успѣхи по море. Берлинъ. 8.VII. Въ Срѣдното море бѣхоа потопени отъ германскитѣ подводници 11 парахода и 39 гетии съ повече отъ 50000 тона. Между тѣхъ се намира придружавашия отъ английски турпедоразрушителъ Английски войсковъ транспортенъ параходъ Цестрианъ 8900 тона; въоръженъ английски параходъ Ронера 4232 тона съ вѣлна; Брѣвадъ 4033 тона и Тондонгъ 3180 тона, французки въоръженни параходи Каонъ и Диасъ, единъ неизвѣстенъ въоръженъ параходъ съ около 4000 тона, други 4 неизвѣстни пълно натоварени параходи на около 40 тона между товара на които се намира 42 пѣхви съфосати за Италия. Нѣколко парахода бѣха

придружени отъ наблюдатели такива отъ които една въ атака бѣ потопенъ и въоръженъ съ модерни 7.5 см. оръдия, тия отъ Тондонгъ взехме плицеа.

Френски фронтъ, 6 юлий. Слѣдъ силна и продължителна артилерийска подготовка, французитѣ нападнаха съ значителни сили отъ Корниле до Хохбергъ. Бѣха на вѣждѣ отблъснати. При Хохбергъ тѣ на два пати вѣждѣ отблъснати германски окопи, но бѣха изблъснати отъ тѣхъ отъ хановерски войски.

Рускитѣ войски въ бѣгство. 7 юлий. Болтъ въ източна Галиция вчера кочува на рускитѣ извъредно голѣми дръвни загуби. Слѣдъ многочасово артилерийско подготовление, рано заранъ рускитѣ започнаха атаката между Колюхи и Лавриковче. Въ глети и често подновявани вериги, рускитѣ дивизии се хвърляха срѣщу неприятелския фронтъ. Атакитѣ продължаваха до обѣдъ и се сложиха всички съ най-тежии загуби. Бронираниитѣ шестъ автомобили, които тѣ ввараха въ бой, бѣха унищожени отъ артилерийски огънь. Вѣгитѣ въ паника войски бѣха прѣсѣдвани отъ аеропланни ескадри и повалили отъ картечния имъ огънь. Сбраната кавалерия бѣ разпрѣспата съ артилерийски огънь.

По късно рускитѣ нападнаха, също безъ да жалятъ жертви, сѣверно чакъ до линията Злочовъ—Тарнополь и между Ватковъ и Гвижикъ. Но и туль не можахъ да падърватъ. Тѣ бѣха отблъснати навѣждѣ, при Бжежани и Станиславовъ, както и прѣднитѣ Карпати. Падналитѣ на рѣка заповѣди за атака сѣ на френски езикъ и отъ които явствува, че това сѣ френски офицери, които сѣ тласкали рускитѣ войски въ рускитѣ бойове. Славата на този бой си подѣлиха рейнски, баденски, тюрински, саксонски и австро-унгарски войски.

Како командующъ войскитѣ на демократична Русия, Брусидовъ се показа по безмилостенъ и отъ миналата година. Между Колюхи и Лавриковче той хвърля войската въ петнадесетъ глети вериги. Погритото съ леснове източно-галицийско поле ще озамѣнува найстрашната мѣдѣа въ цѣлата история на войната.

Потопени параходи. Въ канала на сѣверното море бѣха потопени множество параходи и платнени кораби, между които „Саксисъ Монаркъ“ 4828 тона, „Кланъ Давидсонъ“ 6486 тона.

Френски фронтъ, 8 юлий. Слѣдъ артилерийска подготовка, която традъ цѣлия день, французитѣ нападнаха съ значителни сили източно отъ Серни. Атаката бѣ отбита съ огънь и рѣчни гравати при голѣми загуби за неприятеля. Скъпо пропаднаха и нѣколко пощни атаки при Ла Вовель и височината 304.

Руски фронтъ, 8 юлий. Между Стрипа и Злота-Липа, слѣдъ безполезнитѣ жертви на прѣдмашни день, рускитѣ не бѣха въ положение да подновятъ атакитѣ си.

Тая заранъ при Сборовъ една атака, прѣдприета безъ артилерийска подготовка, пропадна съ голѣми загуби.

При Станиславовъ австро-унгарскитѣ полкове отбиха силнитѣ атаки на нѣколко руски дивизии, които бѣха успѣли да доближатъ окопитѣ.

Въздушни нападения. Пръвъ нощта между 6 и 7 юлий около сто запалителни бомби бѣха хвърдени отъ неприятеля въ нѣкои вестфалски центрове, както и надъ Манхеймъ и Лудвигсхафенъ, но не причиниха никакви военни щети.

На 7 юлий наши аеропланни ескадри нападнаха Лондонъ и хвърлиха изобилно бомби върху доковетѣ и хамбаритѣ разположени край Темза. Заблѣзана се пожаръ и екслозии. Единъ неприятелски аеропланъ бѣ сваленъ надъ Лондонъ. Всички наши аероплани освѣтъ единъ се завърнаха неповрѣдени.

Поручикъ Волфъ свали 33-а си противникъ. На 7 юлий бѣха свалени деветъ аероплани на западни фронтѣ.

Официознитѣ в. „Нордъ-Дойче Алгемайне Цайтунгъ“, по случай тридесетгодишната отъ възвѣщането на князъ Фердинандъ на български прѣстолъ, каза: „Германия се присѣдинява къмъ България въ благопожеланието, да може царъ Фердинандъ да види довършено обезпечението на великото му дѣло и да може сетивъ за дълги години още да работи за дълголетството на народа си“.

Берлинъ, 7 юлий. Императорътъ пристигна тукъ и прие веднага канцлера, на докладъ Хиденбургъ и Лудвигдорфъ също пристигнаха тукъ, да направятъ своя докладъ.

Въ Райхстага въ сѣбота се явиха прѣдъ бюджетарната комисия — канцлерътъ и всичитѣ министри, както и членове отъ федеративния съветъ. Бѣха разисквани строго повѣртели работи върху възвѣното и военното положение.

Политическото положение въ Русия. На Ханделебладъ съобщаватъ отъ Стокхолмъ, мощта на большевикитѣ въ Петроградъ расте. Положението на Керенски лошо. Сепаратизмътъ на Украйна и Финландия расте.

Вина Императоръ Карлъ и императоръ Вилхелмъ пристигнаха въ 1 и 1/2 ч. въ Баденъ. Тѣ отидоа въ резиденцията на императора, гдѣто имаха съвѣщание. Присѣствува и началникъ щаба на армията.

Амнистията въ Гърция Споредъ в. Танъ, гръцкиятъ кралъ подписа амнистия за всички политически прѣстѣпления, както и за прѣстѣпленията противъ особата на кралъ Константина. Антиренизиделствитѣ депутати рѣшиха да напустатъ Атина пръвъ врѣхе изборитѣ.

Хроника

Благодарност. Училищното п-во при Междидийското първоначално училище „Св. Кирилъ и Методий“ благодаря най-сърдечно на всички лица, които на поканата, пусната отъ него за събиране доброволни помощи за издръжка на училището, бѣха тѣщери да подарятъ, както слѣдѣва:

- 1. Петър Митевъ, 200 лв.
- 2. Георги Пандъ Христовъ, 3) Петър Калниновъ, 4) Никола Черневъ, 5) Велю Стояновъ, 6) Илия Георговъ, 7) Иванчо Христовъ по 100 лева 600 лв.
- 8) Аргиръ Христовъ 200 р.

Всичко . . . 1000 лв.

То, също тѣ много благодари и на Г-па Началника на Тилоото управление при 3-а армия генералъ Периклийски, и Г-те Началникъ щаба при същото управление, Подполковникъ Михневъ, съ цѣлното съдѣйстви на които можа тѣ на врѣме да се приготви и открити училището, както и по нареждането на които ученицитѣ получаватъ всѣка заранъ бесплатна закуска.

За използването на Дунава. Въпроса за използването на Дунава отъ денъ добива все по-голѣмо оживление. Въ Виенското дунавско параходно дружество напоследѣтъ сѣ постѣпили множество проекти, съ най-разнообразни прѣдложения за цѣлата. Всички проекти засѣгатъ въпроса за навигацията, цѣлица използването на каменнитѣ вѣжлища отъ Горна Силозия и Острау и прѣтвораването имъ отъ желѣзницата за параходи, отиващи за Балканитѣ.

За свещеницитѣ. Споредъ съобщение отъ София, св. Синодъ вече е назначилъ нуждното число свещеници за Добруджа, на които е и прѣдписалъ да замипатъ и заематъ мѣстата си.

Театръ. Въ сѣбота, на 22 того вечерта въ единъ отъ казарменитѣ салони въ града ще се прѣдстави пьесата „Вориславъ“ отъ Ив. Вазовъ.

Добруджанци, разпространявайте В. „ДОБРУДЖА“

Народно-спомогателенъ фондъ „Добруджа“.

(Продължение отъ брой 3.)

слѣдва отъ с. Долно Чамурлий.

Прѣнесени лв. 43758-10

- Стоянъ Ив. Матевъ, Стоянъ Д. Джертязовъ, Иова К. Джертязова, Зоя Я. Димитрова, Тодора В. Русева, Марина Ив. Русева, Иова Г. Димчева, Колоу Сабевъ, Василчо Георгиевъ, Стана Ст. Вълева, Стоянъ Г. Янковъ, Ирина Ст. Димитрова, Василъ Н. Станевъ, Димитръ Ст. Гинковъ, Марина Г. Влашкова, Георги Иванъ Василевъ, Стана Д. Константинова, Георги Ив. Тонковъ, Стоянъ Ив. Георгиевъ, Дилко Поповъ, Бона Ив. Сърбова, Димитръ Топаловъ, Манолъ Керезовъ, Тодора Г. Джертязова, Гинко Минчевъ по 5 лв. 130 —
- Огнъ Юр. Огневъ 5-30
- Вѣлко Г. Василевъ, Тодоръ Радловъ, Мико Ив. Тонковъ, Стоянъ Гинковъ, Сѣби Д. Керезевъ, по 4 лв. 20 —
- Рудалъ Вардевъ, Дана В. Маркова, Никола Константиновъ по 3 лв. 9 —
- Вѣлко В. Стойчевъ, Иванъ Георговъ лв. 5 —
- Доженко Владевъ, Стойна Г. Ватазова, Колоу Герговъ, Стоянъ Райковъ, Пено Тодоръ, Ивана Ат. Милкова, Стоянъ Ив. Динковъ, Гинко Бурлаковъ по 2 лв. 16 —
- Султана Г. Минкова 2-50
- Добра В. Шкембеджиева, Мара Д. Хаджиева по 2 лв. 4 —
- Апѣ Д. Стойкова, Колоу Д. Михайловъ, Васила Г. Бурлакова лв. 3 —
- Николай Становъ, Стано Николаевъ, Иванъ Гинковъ, Яна Маринова, Яна Ив. Милкова, Анна Г. Шкембеджиева, Станата Ст. Хаджиева, Димитръ В. Тодоровъ, Ивана Слави Тодорова, Рандъ Д. Янкова, Василъ Ив. Василевъ, Нинолина Кличова, Елена Г. Стоянова, Димитръ Атанасовъ, Димитръ Русевъ, Костадинъ Г. Вѣлковъ, Стоянъ Кръстевъ по 1 лв. 17 —
- Мария Василева 60
- Мария Ст. Недѣлчова, Кръстина К. Стайкова, Къна Михайл Димитрова, Гергина М. Матева, Мария Т. Шкембеджиева, Анна Ст. Кирова, Вѣлю Мариновъ по 50 ст. 3-50
- Янко Дженковъ 20
- Всичко Долно Чамурлий. 3520-30

Допълнително гр. Тулча.

- Г-жа Олга Пачева лв. 500 —
 - Госпожичи Мариа и Елена Г. Теодорови 500 —
 - Село Камберъ (Тулчаско) лв. 1050 —
 - Отъ тричлената комисия на с. Камберъ 200 —
 - Всичко лв. 46,235-40
- Подписитѣ продължаватъ.

ководства история на ромънитѣ; попада въ единъ транеиъ родъ си исторически комизмъ. Въпрѣ това академикътъ профессоръ Хенриковъ пишава за авторитеи историкъ сѣ задгранична извѣстностъ и гловата Nations des Roumanins биде издадена подъ нападѣ и подъ ласкавъ единъ прѣдговоръ отъ стрѣ на френския историкъ Мамбана. Между тѣ, както видяме по даннитѣ на тая история, които сѣ авторъ грижливо е събралъ и свѣстено се ма да ромънизира, ромънското население въ влашки воеводства до Матевъ Басараба и асалий Дулу сѣ става въ дълбоко робско състояние въ всѣвака политическа и культурна изиспеностъ, а историката, която тѣ му приписва, е историята на българитѣ и тѣхнитѣ зевои въ влашкии земи. До тая епока ромънското население въ влашко, остава, всецѣло загубено въ българската етническа срѣда и отъ гвава подъ гнета на гърцизма, чва неговата нацио. на емансипация, който завърва едва къмъ 182 год., когато се заблѣзватъ ривитѣ проявления на ромънската национална култура съзнание. Политическа си емансипация ромънитѣ биватъ едва на 1856 г., отъ когото почва и тѣхъ ромънски шовинизмъ, които сѣ даването имъ на бруджа се изроди въ оно бѣсно българоидство и лавни аспирации за завѣдаване на български земи, като сѣбтаха да управлява, поромънчатъ и асимилятъ отъ него на Траяна Мирча Великий, чисто порижски манеръ, какъто бѣха въвели въ Добруджа.

(Списък № 6).

М а р т и р о л о г ъ

на българитѣ — добруджански граждани, които ромънитѣ сж отвлѣкли като заложници и държатъ затворени въ салхани, затвори и открити плѣннически лагери при специаленъ мъчителски режимъ.

Продължение отъ брой 5.

с. Ионувчиларъ (Валч.)

- 9 Иванъ Еневъ 18 г.
- 10 Атанасъ Андреевъ 28 г.
- 11 Христо Симеоновъ 23 г.
- 12 Мустафа Исеиновъ 40 г.
- 13 Мехмедъ Салиевъ 30 г.
- 14 Стойко Христовъ 25 г.
- 15 Исмаилъ Махмудовъ 50 г.
- 16 Дели Мехмедъ Османовъ 55 г.
- 17 Мехмедъ Салиевъ 52 г.
- 18 Нури Османовъ 30 г.
- 19 Костадинъ Ивановъ 30 г.

с. Визвъ-кьой (Валчишко)

- 1 Илиязъ 42 г.
- 2 Недѣлко Константиновъ 48 г.
- 3 Аптула Арифовъ 65 г.
- 4 Мевлютъ Асановъ 35 г.
- 5 Шанъ Асановъ 28 г.
- 6 Хасанъ Жапаровъ 36 г.
- 7 Георги Тодоровъ 18 г.
- 8 Реджебъ Сюлюмановъ 37 г.
- 9 Сюлюманъ Коджа Али 60 г.
- 10 " Али Мехмедовъ 43 г.
- 11 Расимъ Насуровъ 17 г.
- 12 Фазлъ Хюсеиновъ 25 г.
- 13 Абламъ Апурахимъ 25 г.
- 14 Насурга Септаръ 60 г.
- 15 Векиръ Аптуловъ 45 г.
- 16 Акифъ Трифоновъ 17 г.
- 17 Али Аединъ 37 г.
- 18 Тефикъ Ахмедовъ 25 г.

с. Идирисъ-кюосу (Валчишко)

- 1 Добри Михайловъ 16 г.
- 2 Дмитрий Доневъ 60 г.
- 3 Груди Мариновъ 30 г.
- 4 Василь Тодоровъ 35 г.
- 5 Петръ Георгиевъ 60 г.
- 6 Господинъ Димитровъ 30 г.
- 7 Стефанъ Егичевъ 25 г.
- 8 Енчо Воевъ 17 г.
- 9 Илия Щеревъ 35 г.
- 10 Стефанъ Стояновъ 32 г.

с. Сюлюманфакъ (Валчишко)

- 1 Муратъ Абиевъ 50 г.
- 2 Сейдъ М. Бариевъ 19 г.
- 3 Ахмедъ Мехмедовъ 13 г.
- 4 Сюлюманъ Ахмедовъ 38 г.
- 5 Юсуфъ Ахмедовъ 38 г.
- 6 Аблекимъ Османовъ 38 г.
- 7 Еминъ Османовъ 27 г.
- 8 Юсеияъ Бахтишовъ 60 г.
- 9 Амедъ Кипиловъ 38 г.
- 10 Шукри Ахмедовъ 65 г.
- 12 Османъ Демировъ 30 г.
- 13 Реджебъ Бахтишовъ 50 г.
- 14 Мехмедъ Хасановъ 18 г.
- 15 Сейдъ Хасановъ 25 г.
- 16 Юрданъ Стояновъ 50 г.
- 17 Амедъ Мехмедовъ 40 г.

с. Буу-кьой (Валчишко)

- 1 Миню П. Киселковъ 32 г.
- 2 Мехмедъ Ахмедовъ 50 г.
- 3 Яни Константиновъ 24 г.
- 4 Панайотъ Константиновъ 20 г.
- 5 Аптула Исеиновъ 36 г.
- 6 Иса Черкеевъ 55 г.
- 7 Атанасъ Ламбовъ 22 г.
- 8 Назифъ Халиловъ 18 г.
- 9 Мустафа Ахмедовъ 20 г.
- 10 Али Мустафовъ 30 г.
- 11 Илия Аргировъ 65 г.
- 12 Димитръ Вълковъ 30 г.
- 13 Исмаилъ Османовъ 25 г.
- 14 Аптула Юсеиновъ 18 г.
- 15 Парумъ Панделиевъ 20 г.
- 16 Димитръ 20 г.

17 Идрисъ Сюлюмановъ 60 г.

18 Реджебъ Коналж 30 г.

с. Мумчулъ (Валчишко)

- 1 Аптула М. Гази 57 г.
- 2 Ахмедъ " 43 г.
- 3 Илиязъ Меджиновъ 46 г.
- 4 Хасанъ " 41 г.
- 5 Хасанъ Куртъ Алиевъ 42 г.
- 6 Кяпиль Ахмедовъ 47 г.
- 7 Илиязъ Физуловъ 43 г.
- 8 Ибраимъ А. Керимовъ 26 г.
- 9 Кадиръ К. Велиевъ 27 г.
- 10 Емурда Исмаиловъ 28 г.
- 11 Хасанъ Яхя 23 г.
- 12 Шехи Мехмедъ 17 г.
- 13 Мустафа Османовъ 16 г.
- 14 Мухамедъ Аптуловъ 26 г.
- 15 Сали М. Али 26 г.

с. Хамзаларъ (Валчишко)

- 1 Илия Атанасовъ 19 г.
- 2 Костадинъ Георгиевъ 18 г.
- 3 Коста Щеревъ 25 г.
- 4 Мариянъ Костадиновъ 25 г.
- 5 Желя Атанасовъ 45 г.
- 6 Димитръ Яневъ 55 г.
- 7 Андонъ " 45 г.
- 8 Петръ Желъзовъ 18 г.
- 9 Колю Христовъ 28 г.
- 10 Василь Яневъ 50 г.
- 11 Иванъ Христовъ 48 г.
- 12 Тодоръ Желъзовъ 30 г.
- 13 Петръ " 28 г.
- 14 Стоянъ " 18 г.
- 15 Желъзъ Яневъ 55 г.
- 16 Жеко Желъзовъ 17 г.
- 17 Илия Николовъ 45 г.
- 18 Георги Яневъ 60 г.
- 19 Желъзко Георгиевъ 25 г.
- 20 Георги Атанасовъ 10 г.
- 21 Панайотъ Рамановъ 25 г.
- 22 Петръ Ташковъ 52 г.
- 23 Михалъ Петровъ 35 г.
- 24 Михалъ Кръстевъ 19 г.
- 25 Петръ Господиновъ 35 г.

с. Търтамъшъ (Валчишко)

- 1 Христо Ивановъ 65 г.
- 2 Иванъ К. Клецовъ 19 г.
- 3 Петръ Радевъ 37 г.
- 4 Еминъ Салиевъ 35 г.
- 5 Реджебъ Рустемовъ 35 г.
- 6 Вълчо Тодоровъ 60 г.
- 7 Сали Ризовъ 30 г.
- 8 Мехмедъ Мустафовъ 34 г.
- 9 Мустафа Шабановъ 19 г.
- 10 Ибраимъ Халиловъ 24 г.
- 11 димитръ Атанасовъ 24 г.
- 12 Колю Марчевъ 24 г.
- 13 Сюлюманъ Ахмедовъ 17 г.
- 14 Мехмедъ Ахмедовъ 19 г.
- 15 Реджебъ Молла Юсеровъ 41 г.
- 16 Ахмедъ Мехмедовъ 42 г.
- 17 Мехмедъ Мазлъмовъ 20 г.
- 18 Мехмедъ Ал. Алиевъ 45 г.
- 19 Иванъ Лазаровъ 45 г.
- 20 Ибраимъ Рахимовъ 60 г.

с. Дуванъ-ювасъ (Валчишко)

- 1 Петръ Газранловъ 50 г.
- 2 Рахю Ивановъ 60 г.
- 3 Тахиръ Мустафовъ 45 г.
- 4 Ахпазъ Джемидиновъ 18 г.
- 5 Сюлюманъ Алиевъ 55 г.
- 6 Хасанъ Бекировъ 60 г.
- 7 Кара Осм. Исмаиловъ 68 г.
- 8 Мустафа Османовъ 35 г.
- 9 Мустафа Давудовъ 33 г.
- 10 Салимъ Исмаиловъ 35 г.

- 11 Джемидъ Алиевъ 55 г.
- 12 Реджебъ Османовъ 32 г.
- 13 Етимъ Зийнетовъ 45 г.
- 14 Реджебъ Исоевъ 38 г.
- 15 Мустафа Османовъ 40 г.
- 16 Мехмедъ Ахмедовъ 36 г.
- 17 Мустафа Ахмедовъ 43 г.
- 18 Ранди Къневъ 66 г.
- 19 Мустафа х. Аптиева 48 г.
- 20 Ахмедъ х. Велиевъ 38 г.
- 21 Шавхи Абдуловъ 31 г.
- 22 Ахмедъ Ибраимовъ 24 г.
- 23 Хасанъ Османовъ 55 г.
- 24 Сали Исуюфовъ 38 г.
- 25 Назифъ Алиевъ 45 г.
- 26 Назифъ Сюлюмановъ 38 г.
- 27 Шерифъ Ибраимовъ 21 г.
- 28 Хасанъ Ахмедовъ 42 г.
- 29 Хасанъ Хасановъ 23 г.
- 30 Сейдъ Хасановъ 28 г.
- 31 Вели х. Еминовъ 30 г.
- 32 Азпъ Рашидовъ 36 г.
- 33 Ахпазъ Мехмедовъ 46 г.
- 34 Исминъ Мустафовъ 19 г.
- 35 Хамидъ х. Мустафовъ 39 г.
- 36 Сейджеръ Исмаиловъ 32 г.
- 37 Керимъ С. Хаджовъ 30 г.
- 38 Идрисъ Мухтаръ 22 г.
- 39 Молла Мехмедъ 42 г.
- 40 Ибраимъ Адемовъ 18 г.
- 41 Пеливанъ Мехмедовъ 46 г.
- 42 Исмаилъ Кърджалж 51 г.
- 43 Ибраимъ Адемовъ 39 г.

с. Кара-Ягъларъ (Валчишко)

- 1 Стефанъ Христовъ 38 г.
- 2 Али Чаушовъ 28 г.
- 3 Исмаилъ Хасановъ 40 г.
- 4 Рамаданъ Еминовъ 23 г.
- 5 Керимъ Адилевъ 70 г.
- 6 Мустафа Алиевъ 38 г.
- 7 Исминъ Алиевъ 38 г.
- 8 Османъ Бахтишовъ 60 г.
- 9 Христо Атанасовъ 23 г.
- 10 Христо Драгневъ 42 г.
- 11 Жеко Атанасовъ 60 г.
- 12 Али О. Мустафовъ 25 г.
- 13 Руоръ Е. Исминъ 60 г.
- 14 Костадинъ Георгиевъ 25 г.
- 15 Никола Петровъ 30 г.
- 16 Савва Яневъ 50 г.
- 17 Сѣби Молчевъ 60 г.
- 18 Петръ Василевъ 50 г.
- 19 Иванъ Ивановъ 30 г.
- 20 Курти Митевъ 40 г.
- 21 Велко Гандевъ 40 г.
- 22 Илия Киряковъ 30 г.
- 23 Атанасъ Георгиевъ 40 г.
- 24 Василь Традафилловъ 45 г.
- 25 Лазаръ Г. Поповъ 48 г.
- 26 Проданъ Славовъ 40 г.
- 27 Господинъ Георгиевъ 35 г.
- 28 Павли Янакевъ 40 г.
- 29 Дѣдо Стойко 50 г.
- 30 Исмаилъ 30 г.

с. Евлеклеръ (Валчишко)

- 1 Али Адемовъ 24 г.
- 2 Мехмедъ х. Курдовъ 60 г.
- 3 Хюсеинъ Бахтишовъ 50 г.
- 4 Костадинъ Николовъ 30 г.
- 5 Али Сюлюмановъ 30 г.
- 6 Исмаилъ Аптрахимовъ 16 г.
- 7 Илиязъ Ибраимовъ 60 г.
- 8 Илиязъ Меджитовъ 40 г.

с. Идирисъ-кюосу (Валчишко)

- 1 Хасанъ Мехмедовъ 30 г.
- 2 Господинъ 30 г.
- 3 " Козадовъ

с. Дуванъ-ювасъ (Валчишко).

- 1 Яшаръ Исмаиловъ 18 г.
- 2 Вели Османовъ 21 г.
- 3 Мурадъ Молла Мустафовъ 25 г.

гр. Тутраканъ.

- 1 Ангелъ Вл. Калевъ
- 2 Александръ Др. Арабаджиевъ
- 3 Ангелъ Деню Тотевъ
- 4 Ангелъ П. Р. Миревъ
- 5 Андрей Митю Таневъ
- 6 Митю Ал. Щограновъ
- 7 Ангелъ В. Бъчваровъ
- 8 Ангелъ Хр. Кожановъ
- 9 Александръ Сава Марковъ
- 10 Панчо Р. Ралчевъ
- 11 Аспарухъ Стояновъ
- 12 Александръ Г. Змбевъ
- 13 Атанасъ Г. Змбевъ
- 14 Ангелъ Р. Косулиевъ
- 15 Ангелъ К. Колевъ
- 16 Антонъ Николовъ Д. Миневъ
- 17 Калинъ Юрдановъ
- 18 Ангелъ Т. Ст. Гюлевъ
- 19 Петръ М. Ст. Цигуларовъ
- 20 Сава Кожановъ
- 21 Иванъ Кожановъ
- 22 Ради С. Царановъ
- 23 Никола Ив. Арабаджиевъ
- 24 Мариянъ Р. С. Щѣрановъ
- 25 Георги Р. С. Щѣрановъ
- 26 Кръстина Р. С. Шаранова
- 27 Петръ Кадинановъ
- 28 Юрданъ П. Кадинановъ
- 29 Юрданъ П. Кадинановъ
- 30 Тодоръ Ив. Арабаджиевъ съ сина
- 31 Иванъ Т. Арабаджиевъ
- 32 Стоянъ Хр. Кожановъ
- 33 Иванъ Хр. "
- 34 Георги Г. Поругановъ
- 35 Христо Др. Хаджиевъ
- 36 Игнатъ " "
- 37 Иванъ Ст. Мораровъ
- 38 Трифонъ Пѣевъ
- 39 Петръ Ив. Арабаджиевъ
- 40 Димитръ Ан. Дичковъ
- 41 Иванъ С. Чакъровъ
- 42 Димитръ Т. Чобановъ
- 43 Иванъ Ст. Топузовъ
- 44 Велико Др. Бъчваровъ
- 45 Тодоръ Ст. Кара Стояновъ
- 46 Петръ Петровъ Кад.
- 47 Руси В. Войневъ
- 48 Тодоръ Ан. Белберовъ
- 49 Георги Василевъ
- 50 Тодоръ Ив. Тотевъ
- 51 Михалъ Запфировъ
- 52 Киро Н. Точевъ
- 53 Цояи Нешевъ
- 54 Димитръ Д. Бърановъ съ дѣца
- 55 Христо М. Кожановъ
- 56 Георги Ат. Кампечена
- 57 Иванъ Е. х. Радевъ
- 58 Димитръ Т. Гаванлиевъ
- 59 Георги Е. Тоовъ
- 60 Иванъ Ив. Лунговъ
- 61 Константинъ Р. Косулиевъ
- 62 Велико Р. "
- 63 Ангелъ Р. "
- 64 Димитръ Г. Змбевъ
- 65 Димитръ Г. Цуцуловъ
- 66 Иванъ Ив. Новковъ
- 67 Георги Д. Арабаджиевъ
- 68 Енчо Диевъ
- 69 Димитръ Др. Арабаджиевъ
- 70 Георги " "
- 71 Янаки Др. Арабаджиевъ

Забѣлжана. Умоляватъ се всички общини и частни лица, които забѣлжватъ грѣшки и опущения въ списъцитѣ да ги съобщаватъ въ редакцията.